

PARAULA I VIDA

Recordem els difunts del Covid-19

El proper **dissabte dia 25 de juliol**, al vespre, units amb totes les altres diòcesis germanes de Catalunya i d'Espanya, a la nostra Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, celebrarem una Eucaristia per recordar les víctimes de la pandèmia Covid-19 al Bisbat, però també a tot el país i arreu del món. Han estat moments molts tristos a causa d'aquestes pèrdues de vides humanes i per tots les malalts, i per tota la crisi humanitària que estem vivint. Gràcies a tots per unir-vos-hi des dels temples de la Diòcesi i una abraçada oberta al món, a tots els qui tant han patit i encara ho pateixen.

Déu, n'estem convençuts, no ens ha pas abandonat. Al contrari, per demostrar-nos-ho, va enviar el seu Fill Jesús, que passà fent el bé, ajudà com a Bon Samarità, lluità contra les malalties guarint les ferides de la humanitat malmesa, i pagant per ella el preu de la seva pròpia vida. I Jesús a la Creu ens ha redimit i amb la seva Resurrecció ens ha obert un camí de vida i d'esperança. Ressuscitarem, viurem per sempre amb ell; i ens trobarem amb tots els qui hem esti-

mat aquí a la terra. Tinguem esperança!

El dia 25 ens aplegarem com a fraternitat de germans, a prop de les famílies que han perdut un ésser estimat. Voldríem que sentissin el nostre escalf i el de totes les persones que estimaven els seus difunts. És la bonica tradició del condol popular de les nostres parròquies. Tots voldríem passar davant d'ells, abraçar-los, fer-los costat.

Ens trobarem en aquesta celebració a les catedrals per:

- Preguar pels difunts; perquè reposin en pau i que els seus familiars trobin el consol de l'adéu ben dit i del dol ben viscut; per acompanyar-nos en aquests moments tan dolorosos de pèrdua dels qui hem estimat tant aquí a la terra, i ajudar-nos a tirar endavant com a famílies i com a humanitat. Preguar pels difunts i per les seves famílies és un deure i el fem ben de cor.

- Volem pregar i enviar un missatge d'esperança a totes les persones grans i vulnerables; especialment les que viuen en residències o tasten la dura prova de la soledat; sense oblidar els infants que han hagut d'estar tancats i sense escola, especialment els qui pateixen més carències.

Fem-los saber que els estimem i que els necessitem; que volem tenir-los amb nosaltres i que trobin solucions a les seves necessitats.

- També agraiem a tanta gent bona que amb treball i sacrifici han fet possible, i encara ho estan fent, que tirem endavant dins de la pandèmia; pensem en tants gestos petits i grans de servei i de bondat. Res no serà oblidat davant de Déu! Gràcies Senyor perquè infoneu bondat en el cor dels homes i de les dones d'avui.

- I pregarem demanant llum per a les autoritats, els responsables de la vida social, les institucions i també per a cadascun de nosaltres —perquè les responsabilitats sempre han de ser compartides—, per tal de sortir units i enfortits d'aquesta prova, potser més humils, però segur que també més forts i més solidaris, més atents al que realment és essencial en la vida.

Mantinguem-nos aquest dissabte units en comunió amb la pregària del Bisbe i els sacerdots a la Catedral de Santa Maria, mare de totes les esglésies de la Diòcesi.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Festa de Sant Pere i Sant Pau a la diòcesi

El dia 29 de juny, solemnitat de Sant Pere i Sant Pau, Apòstols, es van fer diversos aplecs i celebracions arreu de la diòcesi. Al municipi de la Vansa i Fòrnols, a l'Alt Urgell, Mn. Pau Bellido Segarra presidí el tradicional Aplec de Sant Pere a la Vansa, que va comptar amb una nombrosa assistència dels veïns i amics de Sant Pere, que malgrat la crisi sanitària actual no van voler perdre l'oportunitat de celebrar el tradicional aplec a llaor de Sant Pere.

Enguany era la primera vegada que presidia com a Rector Mn. Pau Bellido després del traspàs del qui fou molts anys gran servidor de la Vall, Mn. Ramon Anglerill. Al final de la Missa va tenir lloc la tradicional compartició del pa i vi beïets en aquell dia.

NOTÍCIES

Confirmacions a la Catedral de Santa Maria d'Urgell

L'Arquebisbe Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a dos grups de joves de la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell, a la S.E. Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, els 27 i 28 de juny. El grup del dissabte foren 9 els confirmats i el grup del diumenge 21 joves. Acompanyà l'Arquebisbe, el Vicari general i Rector de la Parròquia, Mn. Ignasi Navarri, el Secretari Mn. David Codina, així com els catequistes que han preparat els joves durant la seva catequesi i els seminaristes d'Urgell.

Eren les primeres confirmacions de l'Arquebisbe després de la pandèmia. Mons. Vives animà els joves confirmands a viure sempre en l'amor i a «posar amor on no hi ha amor per treure'n amor», i a valorar com la crisi sanitària ha posat en relleu el més essencial en la vida: la família, els amics de debò, els serveis prestats generosament i, sobretot, la fe, que ens permet estar units a Jesús. Recordà com hem vist amb la pandèmia que hi ha molta gent que s'ha do-

nat al servei dels germans, com infermeres, metges, sanitaris però també molta gent anònima que amb el seu treball de cada dia, ha permès que els serveis bàsics es mantinguessin. Els remarcà com en aquell dia serien marcats amb l'Oli del Crisma com un segell de la gràcia de Déu que els acompanyaria sempre al llarg de la seva vida i els demanà pregar i encomanar-se molt al Defensor que rebien en aquell dia. Finalment, animà els joves a saber estimar els companys sense cap discriminació i no caure en la temptació del «bullying» ja que en Crist tots som germans i fills del mateix Pare Déu.

A la seva homilia, l'Arquebisbe glossà les lectures de la Paraula de Déu proclamades en aquell diumenge que animaven a l'acolliment generós dels deixebles de Jesús i especialment als més vulnerables.

Al final de la Missa regalà als joves el Nou Testament i els demanà que preguessin cada dia perquè és la manera que tenim de poder mantenir-nos en la pràctica constant del bé.

Diumente XVI de durant l'any (A)

COMENTARI

El jull i el blat han de conviure junts

Davant de moltes injustícies és possible que la nostra reacció sigui la de voler eliminar, d'una forma o altra, els malfactors. No sé si sempre aquesta reacció és fruit d'un desig de justícia. Però el que sí està clar és que Déu té molta més paciència. Ens ho diu la primera paràbola d'avui (i la seva explicació): *Voleu que anem a collir-lo?* [el jull]. *No ho feu pas: si collíeu el jull, potser arrencaríeu també el blat.* I després diu: *A la fi del món el Fill de l'home enviarà els seus àngels, recolliran del seu Regne tots els escandalosos i els qui obren el mal, i els llençaran al forn encès.* Cal, doncs, esperar fins a la fi dels temps; serà llavors l'hora del judici. Ara, no. Ara hem de tenir paciència. Ara el que ens toca és ser com *el llevat, que una dona amaga dintre la pasta de farina i espera, fins que tota ha fermentat.* O com un *gra de mostassa que és la més petita de totes les llavors, però es fa més gran que totes les hortalisses.* També aquí cal esperar que la llavor vagi creixent i la massa fermentant.

En aquest sentit la primera lectura ens dona una gran lliçó: *Vós que disposeu de la força, sou moderat en les sentències i ens governeu amb tota consideració. Obrant així, heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats.* No podem arrencar de seguida els pecadors perquè aquests poden canviar i convertir-se. Hem de ser justos com ho és Déu i tenir paciència. Pau ens diu que *nosaltres no sabem què hem de demanar per pregar com cal però és l'Esperit qui es posa en lloc nostre i intercedeix a favor del poble sant tal com Déu vol.* Hem d'escoltar l'Esperit per a saber què hem de demanar, per saber com hem d'actuar segons el que Déu realment vol. Mirem-nos primer a nosaltres: No siguem jull sinó bon blat, llevat que fermenti la massa del món, però no judiquem ni condemnem mai ningú. Tractem tothom com ho fa Déu: amb tota consideració.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sa 12,13.16-19)

Fora de vós, que vetlleu sobre tothom, no hi ha cap déu a qui hàgiu de convèncer que la vostra sentència és justa. La vostra força és font de justícia, i el mateix domini que teniu sobre tothom fa que tracteu amb tota consideració. Demostreu només la vostra força si algú no creu que ho podeu tot, o bé quan humilieu aquells que, sabent que sou fort, es mostren arrogants. Vós, que disposeu de la força, sou moderat en les sentències i ens governeu amb tota consideració: el poder, si volguéssiu, sempre el teniu a mà. Obrant així, heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom, i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats.

▶ Salm responsorial (85)

R. *Senyor, vós sou indulgent i bo.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,26-27)

Germans, és l'Esperit mateix el qui, per ajudar la nostra feblesa, intercedeix amb gemecs que no es poden expressar. Perquè nosaltres no sabem què hem de demanar per pregar com cal, però és ell, l'Esperit, qui es posa en lloc nostre. I ni que els seus gemecs no es puguin expressar, el qui penetra l'interior dels cors sap prou bé quin és el deler de l'Esperit; ell intercedeix a favor del poble sant tal com Déu ho vol.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 13,24-43) (Versió abreujada)

En aquells temps, Jesús proposà a la gent aquesta altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor al seu camp, però a la nit, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, sembrà jull enmig del blat i se'n anà. Quan el sembrat hagué crescut i s'espigà, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: «No era bona, la llavor que vau sembrar al vostre camp? Com és, doncs, que hi ha jull?» Ell els respongué: «Això ho ha fet algú que em vol mal.» Els mossos li digueren: «Voleu que anem a collir-lo?» Ell els diu: «No ho feu pas: si collíeu el jull, potser arrencaríeu també el blat.» Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega i llavors diré als segadors: 'colliu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner'.»

▶ Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 12,13.16-19)

Fuera de ti no hay otro Dios que cuide de todo, a quien tengas que demostrar que no juzgas injustamente. Porque tu fuerza es el principio de la justicia y tu señorío sobre todo te hace ser indulgente con todos. Despliegas tu fuerza ante el que no cree en tu poder perfecto y confundes la osadía de los que lo conocen. Pero tú, dueño del poder, juzgas con moderación y nos gobiernas con mucha indulgencia, porque haces uso de tu poder cuando quieres.

Actuando así, enseñaste a tu pueblo que el justo debe ser humano y diste a tus hijos una buena esperanza, pues concedes el arrepentimiento a los pecadores.

▶ Salmo responsorial (85)

R. *Tú, Señor, eres bueno y clemente.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,26-27)

Hermanos: El Espíritu acude en ayuda de nuestra debilidad, pues nosotros no sabemos pedir como conviene; pero el Espíritu mismo intercede por nosotros con gemidos inefables. Y el que escruta los corazones sabe cuál es el deseo del Espíritu, y que su intercesión por los santos es según Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,24-43) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús propuso otra parábola a la gente diciendo: «El reino de los cielos se parece a un hombre que sembró buena semilla en su campo; pero, mientras los hombres dormían, un enemigo fue y sembró cizaña en medio del trigo y se marchó. Cuando empezaba a crecer y se formaba la espiga apareció también la cizaña. Entonces fueron los criados a decirle al amo: «Señor, ¿no sembraste buena semilla en tu campo? ¿De dónde sale la cizaña?» Él les dijo: «Un enemigo lo ha hecho». Los criados le preguntan: «¿Quieres que vayamos a arrancarla?» Pero él les respondió: «No, que al recoger la cizaña podéis arrancar también el trigo. Dejados crecer juntos hasta la siega y cuando llegue la siega diré a los segadores: arrancad primero la cizaña y atadla en gavillas para quemarla, y el trigo almacenadlo en mi granero».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Mi 6,1-4.6-8 / Sl 49 / Mt 12,38-42]. Sant Apol·linar, bisbe i mr.; sant Elies, profeta (s. IX aC), santa Margarida, vg. i mr.; sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i màrtirs a Còrdova.

21. ■ Dimarts [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 84 / Mt 12,46-50]. Sant Llorenç de Brindisi (1559-1619), prevere i doc-

tor de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC).

22. □ Dimecres [Ct 3,1-4a (o bé: 2Co 5,14-17) / Sl 62 / Jo 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebla de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.

23. □ Dijous [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jo 15,1-8]. Santa Brígida de Suècia, rel. viuda, fund. Institut del Salvador i co-

patrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.

24. ■ Divendres [Jr 3,14-17 / Sl: Jr 31,10-13 / Mt 13,18-23]. **Urgell:** ■ Beats Josep Sala i Picó, prev., i companys mrs. Sant Xarbel Makluf, prev.; santa Cristina, vg. i mr.; sant Víctor, mr.

25. ■ Dissabte [Fets 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21;12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-

28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya.

26. ■ Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [1R 3,5.7-12 / Sl 118 / Rm 8,28-30 / Mt 13,44-52 (o bé, més breu: 13,44-46)]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Benaurada Verge Maria (tradicció iniciada s. II).